

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 5/2001

door de Raad vastgesteld op 30 november 2000

met het oog op de aanneming van Richtlijn 2000/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... tot wijziging van Richtlijn 91/308/EEG van de Raad tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld

(2001/C 36/02)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 47, lid 2, eerste en derde zin, en op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het verdient aanbeveling dat Richtlijn 91/308/EEG van de Raad ⁽⁴⁾, hierna „de richtlijn” te noemen, die één van de voornaamste internationale instrumenten voor de bestrijding van het witwassen van geld vormt, wordt geactualiseerd overeenkomstig de conclusies van de Commissie en de wensen van het Europees Parlement en de lidstaten. De richtlijn dient aldus niet alleen de beste internationale praktijken op dit terrein te weerspiegelen, maar dient ook hoge normen op te blijven leggen tot bescherming van de financiële sector en andere kwetsbare activiteiten tegen de schadelijke invloed van de opbrengsten van misdrijven.
- (2) De Algemene Overeenkomst inzake de handel in diensten (GATS) staat de leden toe maatregelen te nemen ter bescherming van de goede zeden, om redenen van bedrijfseconomisch toezicht en ter verzekering van de stabiliteit en integriteit van het financiële stelsel. Deze maatregelen mogen geen restricties opleggen die verder gaan dan hetgeen noodzakelijk is om deze doelstellingen te bereiken.
- (3) In de richtlijn wordt geen duidelijk antwoord gegeven op de vraag aan welke nationale autoriteiten de bijkantoren van kredietinstellingen en financiële instellingen

met hoofdkantoor in een andere lidstaat verdachte transacties moeten melden, en evenmin op de vraag welke nationale autoriteiten erop toe moeten zien dat deze bijkantoren de richtlijn naleven. De autoriteiten van de lidstaten waar de bijkantoren zijn gevestigd, dienen meldingen te behandelen en de bovenbeschreven bevoegdheden uit te oefenen.

- (4) Deze verdeling van bevoegdheden dient duidelijk in de richtlijn te worden geregeld door de definities van „kredietinstelling” en „financiële instelling” te wijzigen.
- (5) Het Europees Parlement heeft zijn bezorgdheid uitgesproken over het feit dat de activiteiten van wisselkantoren en kantoren die diensten van geldoverdracht verlenen („money transfer” kantoren) zich ertoe lenen voor witwasdoeleinden te worden misbruikt. Deze activiteiten zouden reeds onder het toepassingsgebied van de richtlijn moeten vallen. Om alle twijfels terzake weg te nemen dient in de richtlijn op ondubbelzinnige wijze te worden bevestigd dat deze activiteiten worden bestreken.
- (6) Met het oog op het waarborgen van een zo volledig mogelijk bestrijken van de financiële sector moet eveneens duidelijk worden gesteld dat de richtlijn van toepassing is op de activiteiten van beleggingsondernemingen in de zin van Richtlijn 93/22/EEG van de Raad van 10 mei 1993 betreffende het verrichten van diensten op het gebied van beleggingen in effecten ⁽⁵⁾.
- (7) De richtlijn verplicht de lidstaten enkel tot het bestrijden van het witwassen van de opbrengsten van drugsmisdrijven. De afgelopen jaren tekent zich een tendens af naar een veel ruimere definitie van het witwassen van geld, die berust op een breder spectrum van basisdelicten of aan het witwassen ten grondslag liggende strafbare feiten. Deze tendens komt onder meer tot uiting in de in 1996 afgeronde herziening van de 40 aanbevelingen van de financiële actiegroep witwassen van geld (FATF), de internationale instantie die bij de bestrijding van het witwassen van geld een leidende rol vervult.
- (8) Een breder spectrum van basisdelicten is bevorderlijk voor de melding van verdachte transacties en voor de internationale samenwerking op dit terrein. Daarom moet de richtlijn op dit punt worden bijgewerkt.

⁽¹⁾ PB C 117 E van 27.6.2000, blz. 14.

⁽²⁾ PB C 75 van 15.3.2000, blz. 22.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 5 juli 2000 (nog niet verschenen in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 30 november 2000 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 166 van 28.6.1991, blz. 77.

⁽⁵⁾ PB L 141 van 11.6.1993, blz. 27. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/9/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 84 van 26.3.1997, blz. 22).

- (9) De lidstaten hebben in Gemeenschappelijk Optreden 98/699/JBZ van 3 december 1998 van de Raad inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevroezing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van de opbrengsten van misdrijven⁽¹⁾ toegezegd alle ernstige strafbare feiten als omschreven in het gemeenschappelijk optreden voor de strafbaarstelling van witwassen als basisdelicten te beschouwen.
- (10) De richtlijn legt verplichtingen op betreffende met name de melding van verdachte transacties. Het zou passender en beter met de geest van het actieplan van de groep op hoog niveau ter bestrijding van de georganiseerde criminaliteit⁽²⁾ in overeenstemming zijn indien het krachtens de richtlijn geldende verbod op het witwassen van geld zou worden uitgebreid.
- (11) De Raad heeft op 21 december 1998 zijn goedkeuring gehecht aan Gemeenschappelijk Optreden 98/733/JBZ inzake de strafbaarstelling van deelneming aan een criminele organisatie in de lidstaten van de Europese Unie⁽³⁾. Dit gemeenschappelijk optreden geeft uitdrukking aan de overeenstemming tussen de lidstaten dat een gemeenschappelijke aanpak op dit terrein noodzakelijk is.
- (12) In elke lidstaat worden verdachte transacties door de financiële sector en met name door de kredietinstellingen gemeld, zoals dit door de richtlijn wordt voorgeschreven. Er zijn aanwijzingen dat de verscherpte controle in de financiële sector de witwassers ertoe heeft aangezet uit te kijken naar alternatieve methoden om de oorsprong van de opbrengsten van misdrijven te verhelen.
- (13) Witwassers gaan steeds meer van niet-financiële ondernemingen gebruikmaken. Deze ontwikkeling wordt door het FATF-onderzoek naar witwastechnieken en -typologieën bevestigd.
- (14) De in de richtlijn vervatte verplichtingen betreffende de identificatie van cliënten, de bewaring van bewijsstukken en de melding van verdachte transacties moeten worden uitgebreid tot een beperkt aantal activiteiten en beroepen die voor het witwassen van geld kwetsbaar zijn gebleken.
- (15) De werkingssfeer van de bepalingen van de richtlijn moet worden uitgebreid tot notarissen en onafhankelijke beoefenaars van juridische beroepen, als gedefinieerd door de lidstaten, wanneer zij deelnemen aan financiële of ondernemingsgerichte transacties, met inbegrip van het verstrekken van belastingadvies, waarbij er groot gevaar bestaat dat de diensten van deze beroepsbeoefenaars worden misbruikt om de opbrengsten van criminele activiteiten wit te wassen.
- (16) Wanneer echter een notaris, een onafhankelijke advocaat of een advocatenkantoor, de rechtspositie van een cliënt bepaalt of een cliënt in rechte vertegenwoordigt, is het niet aangewezen om deze beroepsbeoefenaars krachtens de richtlijn de verplichting op te leggen vermoedens van witwassen te melden. Zij moeten worden vrijgesteld van elke verplichting om informatie te melden die is verkregen vóór, tijdens of na een gerechtelijke procedure, of bij het bepalen van de rechtspositie van hun cliënt.
- (17) Rechtstreeks vergelijkbare diensten moeten op dezelfde wijze worden behandeld, ongeacht welke onder deze richtlijn vallende beroepsbeoefenaars de diensten verstrekken. Ter vrijwaring van de rechten van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en het Verdrag betreffende de Europese Unie mag, in het geval van bedrijfsrevisoren, externe accountants en belastingadviseurs, die in sommige lidstaten een cliënt in rechte kunnen verdedigen of vertegenwoordigen, of zijn rechtspositie bepalen de informatie die zij bij de uitoefening van die taken ontvangen, niet vallen onder de meldingsplicht van de richtlijn.
- (18) In de richtlijn wordt enerzijds gerefereerd aan „de voor de bestrijding van het witwassen van geld verantwoordelijke autoriteiten” waaraan verdachte transacties moeten worden gemeld, en anderzijds aan de autoriteiten die krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen belast zijn met het toezicht op de activiteiten van alle onder deze richtlijn vallende instellingen of personen („bevoegde autoriteiten”). De richtlijn verplicht de lidstaten niet dergelijke „bevoegde autoriteiten” in het leven te roepen wanneer zij niet bestaan. Balies en andere zelfregulerende instanties voor onafhankelijke beroepsbeoefenaars worden niet tot de „bevoegde autoriteiten” gerekend.
- (19) In het geval van notarissen en onafhankelijke juridische beroepsbeoefenaars moet het de lidstaten, met het oog op de eerbiediging van de geheimhoudingsplicht van deze beroepsbeoefenaars jegens hun cliënten, worden toegestaan de balie of andere zelfregulerende instanties voor onafhankelijke beroepsbeoefenaars aan te wijzen als de instantie waaraan deze mogelijke gevallen van witwassen kunnen melden. De regels betreffende de behandeling van die meldingen en de eventuele latere doormelding daarvan aan de „voor de bestrijding van het witwassen van geld verantwoordelijke autoriteiten” en in het algemeen de passende vormen van samenwerking tussen de balies of beroepsorganisaties en deze autoriteiten worden door de lidstaten vastgesteld.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

⁽¹⁾ PB L 333 van 9.12.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 251 van 15.8.1997, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 351 van 29.12.1998, blz. 1.

Richtlijn 91/308/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 1 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 1

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

A. „kredietinstelling”: een instelling als omschreven in artikel 1, punt 1, eerste alinea, van Richtlijn 2000/12/EG ⁽¹⁾, alsmede in de Gemeenschap gevestigde bijkantoren, als omschreven in artikel 1, lid 3, van voornoemde richtlijn, van een kredietinstelling met hoofdkantoor binnen of buiten de Gemeenschap;

B. „financiële instelling”:

1. een onderneming die geen kredietinstelling is en waarvan de hoofdwerkzaamheid bestaat in het verrichten van een of meer van de werkzaamheden die zijn opgenomen onder de nummers 2 tot en met 12 en nummer 14 van de lijst in bijlage I bij Richtlijn 2000/12/EEG; deze werkzaamheden omvatten ook de activiteiten van wisselkantoren en van geldovermakingskantoren;
2. een verzekeringsonderneming waaraan overeenkomstig Richtlijn 79/267/EEG ⁽²⁾ vergunning is verleend, voorzover zij activiteiten verricht die onder genoemde richtlijn vallen;
3. een beleggingsonderneming als omschreven in artikel 1, lid 2, van Richtlijn 93/22/EEG ⁽³⁾;
4. een instelling voor collectieve belegging die haar bewijzen van deelneming of aandelen aanbiedt.

Deze omschrijving van financiële instelling omvat ook de bijkantoren in de Gemeenschap van financiële instellingen met hoofdkantoor binnen of buiten de Gemeenschap;

C. „witwassen van geld”: de hierna genoemde daden, indien opzettelijk begaan:

- de omzetting of overdracht van voorwerpen, wetende dat deze zijn verworven uit een criminele activiteit of uit deelneming aan een dergelijke activiteit, met het oogmerk de illegale herkomst ervan te verhelen of te verhullen of een persoon die bij deze activiteit is betrokken, te helpen aan de juridische gevolgen van zijn daden te ontkomen;
- het verhelen of verhullen van de werkelijke aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing, rechten op of de eigendom van voorwerpen, wetende dat deze verworven zijn uit een criminele activiteit of uit deelneming aan een dergelijke activiteit;

- de verwerving, het bezit of het gebruik van voorwerpen, wetende, op het tijdstip van verkrijging, dat deze voorwerpen zijn verworven uit een criminele activiteit of uit deelneming aan een dergelijke activiteit;

- deelneming aan, medeplichtigheid aan, poging tot, hulp aan, aanzetten tot, vergemakkelijken van, of het geven van raad met het oog op het begaan van een van de in de voorgaande punten bedoelde daden.

Medeweten, oogmerk of opzet, vereist als bestanddeel van de hierboven bedoelde activiteiten, kunnen worden afgeleid uit objectieve feitelijke omstandigheden.

Er is ook sprake van witwassen van geld indien de activiteiten die ten grondslag liggen aan de wit te wassen voorwerpen gelokaliseerd zijn op het grondgebied van een andere lidstaat of op dat van een derde staat;

D. „eigendom”: goederen van elke soort, hetzij lichamenlijk hetzij onlichamelijk, hetzij roerend hetzij onroerend, hetzij tastbaar hetzij ontastbaar, en rechtsbescheiden waaruit de eigendom of andere rechten ten aanzien van deze goederen blijken;

E. „criminele activiteit”: iedere vorm van criminele betrokkenheid bij het plegen van een ernstig strafbaar feit.

Ernstige strafbare feiten zijn ten minste:

- alle in artikel 3, lid 1, onder a), van het Verdrag van Wenen omschreven strafbare feiten;
- de activiteiten van criminele organisaties als omschreven in artikel 1 van Gemeenschappelijk Optreden 98/733/JBZ ⁽⁴⁾;
- fraude, althans ernstige fraude, als omschreven in artikel 1, lid 1, en artikel 2 van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen ⁽⁵⁾;

- corruptie;

- een strafbaar feit dat hoge opbrengsten kan opleveren en waarvoor een zware gevangenisstraf geldt, overeenkomstig het strafrecht van de lidstaat.

De lidstaten wijzigen uiterlijk op ... de in dit streepje bedoelde definitie op zodanige wijze dat zij in overeenstemming is met de definitie van ernstige strafbare feiten in Gemeenschappelijk Optreden 98/699/JBZ. De Raad verzoekt de Commissie om uiterlijk op ... ⁽⁶⁾ een voorstel in te dienen tot wijziging, in die zin van Richtlijn 91/308/EEG van de Raad.

Voor de toepassing van deze richtlijn kunnen de lidstaten elk ander strafbaar feit als criminele activiteit aanmerken.

F. „bevoegde autoriteiten”: de nationale autoriteiten die krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen met het toezicht op de activiteiten van alle onder deze richtlijn vallende instellingen of personen zijn belast.

- (¹) PB L 126 van 26.5.2000, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 2000/28/EG (PB L 275 van 27.10.2000, blz. 37).
- (²) PB L 63 van 13.3.1979, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/26/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 168 van 18.7.1995, blz. 7).
- (³) PB L 141 van 11.6.1993, blz. 27. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/9/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 84 van 26.3.1997, blz. 22).
- (⁴) PB L 351 van 29.12.1998, blz. 1.
- (⁵) PB C 316 van 27.11.1995, blz. 48.
- (⁶) Drie jaar na de inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn.”;

2. het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 2 bis

De lidstaten zien erop toe dat de in deze richtlijn vastgestelde verplichtingen worden opgelegd aan de volgende instellingen:

1. kredietinstellingen als omschreven in artikel 1, punt A;
2. financiële instellingen als omschreven in artikel 1, punt B;

en aan de volgende rechtspersonen of natuurlijke personen handelend in het kader van hun beroepsactiviteiten:

3. bedrijfsrevisoren, externe accountants en belastingadviseurs;
4. makelaars in onroerend goed;
5. notarissen en andere onafhankelijke beoefenaars van juridische beroepen wanneer zij deelnemen:
 - a) hetzij door het bijstaan bij het voorbereiden of uitvoeren van transacties voor hun cliënt in verband met:
 - i) de aan- en verkoop van onroerend goed of bedrijven;
 - ii) het beheren van diens geld, waardepapieren of andere activa;
 - iii) de opening of het beheer van bank-, spaar- of effectenrekeningen;
 - iv) het organiseren van inbreng die nodig is voor de oprichting, de exploitatie of het beheer van vennootschappen;
 - v) de oprichting, exploitatie of het beheer van trusts, vennootschappen of soortgelijke structuren;

b) hetzij door op te treden in naam en voor rekening van hun cliënt in enigerlei financiële of onroerend-goedtransactie;

6. handelaren in goederen van grote waarde, zoals edelstenen en -metalen, telkens wanneer in contanten wordt betaald, en wel voor een bedrag van 15 000 EUR of meer;

7. casino's.”;

3. artikel 3 wordt vervangen door:

„Artikel 3

1. De lidstaten zien erop toe dat de onder deze richtlijn vallende instellingen en personen van hun cliënten legitimatie door overlegging van bewijsstukken verlangen wanneer zij zakelijke betrekkingen aangaan, met name, in het geval van de instellingen, bij het openen van een rekening of spaarboekje of bij het verlenen van diensten voor het in bewaring nemen van activa.

2. De identificatieplicht geldt tevens voor iedere transactie met andere dan de in lid 1 bedoelde cliënten, waarvan het bedrag 15 000 EUR of meer bedraagt, ongeacht of de transactie plaatsvindt in één verrichting of via meer verrichtingen waartussen een verband lijkt te bestaan. Indien het bedrag niet bekend is bij het aangaan van de transactie, controleert de betrokken instelling of persoon de identiteit zodra zij of hij op de hoogte is van het bedrag en constateert dat de drempel wordt bereikt.

3. In afwijking van de leden 1 en 2 is bij overeenkomsten die worden gesloten door verzekeringsondernemingen in de zin van Richtlijn 79/267/EEG, voorzover deze ondernemingen activiteiten verrichten die onder die richtlijn vallen, de identificatieplicht niet van toepassing wanneer het bedrag van de te betalen periodieke premie(s) gedurende een periode van een jaar 1 000 EUR of minder bedraagt, of, bij storting van een eenmalige premie, wanneer het bedrag 2 500 EUR of minder belooft. Wanneer de periodieke premie(s) zodanig wordt (worden) verhoogd dat de drempel van 1 000 EUR wordt overschreden, is identificatie verplicht.

4. De lidstaten kunnen bepalen dat identificatie niet verplicht is voor pensioenverzekeringsovereenkomsten aangaan uit hoofde van de dienstbetrekking of de beroepsactiviteit van de verzekerde, mits deze overeenkomsten geen afkoopclausule omvatten en niet als waarborg voor een lening kunnen worden gebruikt.

5. In afwijking van de leden 1 en 2 zien de lidstaten erop toe dat identificatie wordt verlangd ofwel wanneer een bezoeker een casino binnengaat, ofwel wanneer hij in contanten betaalt bij de aankoop van speelpenningen ter waarde van 2 500 EUR of meer, of speelpenningen inwisselt voor een casinocheque ter waarde van een dergelijk bedrag.

6. Indien wordt betwijfeld of de in de voorgaande leden bedoelde cliënten voor eigen rekening handelen, of indien vaststaat dat dit niet het geval is, treffen de onder deze richtlijn vallende instellingen en personen redelijke maatregelen om informatie te verkrijgen omtrent de ware identiteit van de personen voor wier rekening deze cliënten handelen.

7. Indien er een vermoeden van witwassen bestaat, dienen de onder deze richtlijn vallende instellingen en personen de identificatie ook uit te voeren wanneer het bedrag van de transactie onder bovengenoemde drempels ligt.

8. De onder deze richtlijn vallende instellingen en personen behoeven niet tot de in dit artikel bedoelde identificatie over te gaan indien de cliënt een onder deze richtlijn vallende kredietinstelling of financiële instelling is of een kredietinstelling of financiële instelling uit een derde land dat, naar het oordeel van de betrokken lidstaten, verplichtingen oplegt die gelijkwaardig zijn aan die van deze richtlijn.

9. De lidstaten kunnen voorschrijven dat voor de in de leden 3 en 4 bedoelde transacties aan de identificatieplicht voldaan is wanneer vaststaat dat de transactie betaald moet worden door het debiteren van een rekening die op naam van de cliënt geopend is bij een kredietinstelling waarvoor de in lid 1 bedoelde identificatieplicht geldt.

10. De lidstaten zien er in elk geval op toe dat de onder deze richtlijn vallende instellingen en personen specifieke en adequate identificatiemaatregelen nemen ter compensatie van het grotere witwasrisico dat ontstaat wanneer zake-lijke betrekkingen of transacties worden aangegaan met een cliënt die niet fysiek aanwezig is („transacties op afstand”). Die maatregelen strekken ertoe de identiteit van de cliënt vast te stellen, bijvoorbeeld door aanvullende bewijsstukken te verlangen, of aanvullende maatregelen om de overgelegde documenten te verifiëren of voor conform te waarmerken, dan wel een tot bevestiging strekkende verklaring van een onder deze richtlijn vallende instelling, ofwel door te eisen dat de eerste betaling van de transacties geschiedt op een rekening die op naam van de cliënt bij een onder deze richtlijn vallende kredietinstelling is geopend. Bij de in artikel 11, lid 1, bedoelde controleprocedures wordt specifiek met deze maatregelen rekening gehouden.”;

4. in de artikelen 4, 5, 8 en 10 wordt de zinsnede „kredietinstellingen en financiële instellingen” vervangen door „de onder deze richtlijn vallende instellingen en personen”;

5. artikel 6 wordt vervangen door:

„Artikel 6

1. De lidstaten zien erop toe dat de onder deze richtlijn vallende instellingen en personen alsmede de leiding en de werknemers daarvan ten volle samenwerken met de voor de bestrijding van het witwassen van geld verantwoordelijke autoriteiten:

- a) door die autoriteiten uit eigen beweging ieder feit te melden dat zou kunnen wijzen op witwassen van geld;
- b) door die autoriteiten op hun verzoek alle vereiste inlichtingen te verstrekken overeenkomstig de volgens het geldende recht vastgestelde procedures.

2. De in lid 1 bedoelde inlichtingen worden verstrekt aan de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de bestrijding van het witwassen van geld in de lidstaat op het grondgebied waarvan de instelling of persoon die de inlichtingen heeft verstrekt, zich bevindt. De inlichtingen worden normaliter verstrekt door de persoon of personen die overeenkomstig de procedures van artikel 11, lid 1, onder a), is of zijn aangewezen door de onder deze richtlijn vallende instellingen en personen.

3. In het geval van de in artikel 2 bis, punt 5, bedoelde notarissen en onafhankelijke beoefenaars van juridische beroepen kunnen de lidstaten een passende zelfregulerende instantie van het desbetreffende beroep aanwijzen als de autoriteit die op de hoogte moet worden gesteld van de in lid 1, onder a), van dit artikel bedoelde feiten en stellen zij de passende vormen van samenwerking tussen deze instantie en de voor de bestrijding van het witwassen van geld verantwoordelijke autoriteiten vast.

De lidstaten zijn er niet toe gehouden de in lid 1 vervatte verplichtingen toe te passen op notarissen, onafhankelijke beoefenaars van juridische beroepen, bedrijfsrevisoren, externe accountants en belastingadviseurs met betrekking tot de inlichtingen die zij van een van hun cliënten ontvangen of over een van hun cliënten verkrijgen wanneer zij de rechtspositie van hun cliënt bepalen dan wel in of in verband met een rechtsgeding verdedigen of vertegenwoordigen, met inbegrip van advies over het instellen of vermijden van een rechtsgeding, ongeacht of dergelijke informatie vóór, gedurende of na een dergelijk geding wordt ontvangen of verkregen.

4. De overeenkomstig lid 1 aan de autoriteiten verstrekte inlichtingen mogen uitsluitend worden gebruikt voor de bestrijding van het witwassen van geld. De lidstaten kunnen evenwel bepalen dat deze inlichtingen eveneens voor andere doeleinden kunnen worden gebruikt.”;

6. artikel 7 wordt vervangen door:

„Artikel 7

De lidstaten zien erop toe dat de onder deze richtlijn vallende instellingen en personen zich onthouden van het uitvoeren van transacties waarvan zij weten of vermoeden dat

deze met het witwassen van geld verband houden, totdat zij de in artikel 6 bedoelde autoriteiten daarover hebben ingelicht. Deze autoriteiten kunnen onder de in hun nationale wetgeving bepaalde voorwaarden opdracht geven de transactie niet uit te voeren. Indien wordt vermoed dat een dergelijke transactie leidt tot het witwassen van geld en wanneer het niet mogelijk is zich te onthouden of indien daardoor de vervolging van de begunstigden van een vermoedelijke witwastransactie belemmerd zou worden, verstrekken de betrokken instellingen en personen de vereiste informatie onmiddellijk daarna.”;

7. artikel 9 wordt vervangen door:

„Artikel 9

Wanneer een onder deze richtlijn vallende instelling of persoon, dan wel een werknemer of een lid van de leiding daarvan te goeder trouw de voor de bestrijding van het witwassen van geld verantwoordelijke autoriteiten de in de artikelen 6 en 7 bedoelde inlichtingen verstrekt, vormt zulks geen schending van een verbod op onthulling van informatie uit hoofde van een overeenkomst of een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling en brengt zulks voor de instelling of de persoon, de werknemers of de leiding daarvan generlei aansprakelijkheid met zich.”;

8. artikel 11 wordt vervangen door:

„Artikel 11

1. De lidstaten zien erop toe dat de onder deze richtlijn vallende instellingen en personen:

- a) passende procedures voor interne controle en communicatie invoeren om transacties die met het witwassen van geld verband houden, te voorkomen en te verhinderen;
- b) de nodige maatregelen nemen om hun werknemers met de bepalingen van deze richtlijn bekend te maken. Deze maatregelen houden onder meer in dat de betrokken werknemers deelnemen aan speciale opleidingsprogramma's om de activiteiten te leren onderkennen die met het witwassen van geld verband kunnen houden en in te zien hoe in die gevallen moet worden gehandeld.

Indien een natuurlijke persoon die onder artikel 2 bis, punten 3 tot en met 7, valt, zijn beroepsactiviteiten uitoefent als werknemer van een rechtspersoon, zijn de in artikel 11 genoemde verplichtingen van toepassing op die rechtspersoon in plaats van op de natuurlijke persoon.

2. De lidstaten zien erop toe dat de onder deze richtlijn vallende instellingen en personen toegang krijgen tot actu-

ele informatie over de praktijken van witwassers en over aanwijzingen om verdachte transacties te kunnen herkennen.”;

9. in artikel 12 worden de woorden „de in artikel 1 bedoelde kredietinstellingen en financiële instellingen” vervangen door de woorden „de in artikel 2 bis bedoelde personen en instellingen”.

Artikel 2

Binnen drie jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn voert de Commissie, in het kader van het bij artikel 17 van Richtlijn 91/308/EEG vereiste verslag, een bijzonder onderzoek uit naar aspecten die verband houden met de toepassing van artikel 1, punt E, vijfde streepje, de specifieke behandeling van advocaten en andere onafhankelijke beoefenaars van juridische beroepen, de identificatie van cliënten bij transacties op afstand en de mogelijke gevolgen hiervan voor de elektronische handel.

Artikel 3

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór ... (*) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst mede van de belangrijke bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

(*) 18 maanden na de inwerkingtreding van de richtlijn.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

Op 20 juli 1999 heeft de Commissie de Raad een voorstel voorgelegd tot wijziging van Richtlijn 91/308/EEG van de Raad tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld, dat gebaseerd is op artikel 47, lid 2, inzonderheid eerste en derde zin, en op artikel 95 van het EG-Verdrag.

Het Europees Parlement heeft in eerste lezing advies uitgebracht op 5 juli 2000. Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 26 januari 2000 advies uitgebracht.

De Raad heeft zijn gemeenschappelijk standpunt overeenkomstig artikel 251 van het Verdrag vastgesteld op 30 november 2000.

II. DOELSTELLING

Het voorstel strekt ertoe de bestaande richtlijn tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld, Richtlijn 91/308/EEG te wijzigen, door het verbod op het witwassen van geld zodanig uit te breiden dat hieronder niet alleen de drugshandel valt, maar ook andere ernstige strafbare feiten, en door de verplichtingen van de richtlijnen uit te breiden tot bepaalde niet-financiële activiteiten en beroepen, waaronder dat van advocaat en accountant. Het voorstel beoogt tevens verduidelijking van bepaalde aspecten van de tekst uit 1991.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

Hierna worden de wijzigingen in het gemeenschappelijk standpunt ten opzichte van elk artikel van het Commissievoorstel uiteengezet.

Artikel 1

Artikel 1, onder A, is ten opzichte van het Commissievoorstel ongewijzigd, zij het dat de verwijzing naar de definitie van kredietinstellingen in deze bepaling en overal elders in de tekst is aangepast om rekening te houden met de recente codificatie van de regelgeving voor banken. Ook instellingen voor elektronisch geld vallen duidelijk onder deze definitie, aangezien Richtlijn 2000/28/EG⁽¹⁾ de definitie van kredietinstellingen in dier voege wijzigt dat instellingen voor elektronisch geld hieronder vallen⁽²⁾. In het gemeenschappelijk standpunt is derhalve amendement nr. 9 van het Europees Parlement inhoudelijk verwerkt.

Artikel 1, onder B, verruimt de werkingssfeer van de richtlijn ten opzichte van het Commissievoorstel en zelfs ten opzichte van amendement nr. 10 van het Europees Parlement, omdat alle instellingen voor collectieve beleggingen die hun bewijzen van deelneming of aandelen aanbieden erin zijn opgenomen. In het gemeenschappelijk standpunt is derhalve amendement nr. 10 van het Europees Parlement inhoudelijk verwerkt. Het gemeenschappelijk standpunt omvat niet amendement nr. 11 van het Europees Parlement, aangezien de Raad het niet passend vindt toezichthoudende instanties als financiële instellingen te omschrijven.

Artikel 1 blijft ongewijzigd wat de punten C en D betreft.

Artikel 1, onder E, de definitie van criminele activiteit, is gewijzigd om de door de Commissie voorgestelde werkingssfeer te verruimen.

⁽¹⁾ PB L 275 van 27.10.2000, blz. 37.

⁽²⁾ „Kredietinstelling”:

- a) een onderneming waarvan de werkzaamheden bestaan in het van het publiek in ontvangst nemen van deposito's of van andere terugbetaalbare gelden en het verlenen van kredieten voor eigen rekening, of
- b) een instelling voor elektronisch geld in de zin van Richtlijn 2000/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het bedrijfseconomisch toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld.

Allereerst is duidelijk gemaakt dat criminele activiteit elke vorm van criminele betrokkenheid bij het plegen van een ernstig strafbaar feit behelst. Deze redactie strekt ertoe elke onopzettelijke of onschuldige betrokkenheid uit te sluiten van de werkingssfeer van de richtlijn. De bepaling definieert vervolgens welke strafbare feiten in de zin van de richtlijn als ernstig moeten worden beschouwd, en stelt ten slotte de lidstaten in staat de werkingssfeer in de nationale wetgeving uit te breiden door alle andere mogelijke strafbare feiten als criminele activiteit in de zin van de richtlijn aan te merken.

De ernstige strafbare feiten worden in vijf streepjes omschreven:

- het eerste streepje is, afgezien van kleine redactionele wijzigingen gelijk aan de door de Commissie voorgestelde tekst; drugs-gerelateerde strafbare feiten vallen hieronder;
- het tweede streepje behelst deelneming aan de activiteiten van criminele organisaties, zoals voorgesteld door de Commissie, maar in nauwkeuriger bewoordingen, die gebaseerd zijn op de activiteiten van criminele organisaties in de definitie van het gemeenschappelijk optreden van december 1998 dat in het kader van de derde pijler is aangenomen en waarbij deelname aan een criminele organisatie in de lidstaten van de Europese Unie tot een strafbaar feit wordt verklaard (98/733/JBZ). In het gemeenschappelijk standpunt wordt derhalve een nauwkeuriger definitie van georganiseerde criminaliteit gegeven dan de Commissie voorstelt, en dat is de bedoeling van amendement nr. 12 als voorgesteld door het Europees Parlement. De Raad heeft het echter niet passend geacht in deze richtlijn die binnen het kader van de eerste pijler wordt aangenomen een definitie van „georganiseerde criminaliteit” aan te nemen. In het gemeenschappelijk standpunt wordt derhalve rekening gehouden met de geest van amendement nr. 12 als voorgesteld door het Europees Parlement;
- het derde streepje gaat over fraude (terwijl corruptie aan de orde komt in het vierde streepje, zie onder) als omschreven in artikel 1, lid 1, en artikel 2 van de Overeenkomst betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen. De redactie strekt ertoe een nauwkeuriger definitie te geven dan de Commissie heeft voorgesteld. De formulering is anders dan de tekst van het Europees Parlement in amendement nr. 13, maar gelezen in combinatie met het vierde streepje, waaronder corruptie valt, sluit het gemeenschappelijk standpunt grotendeels aan bij de aanpak van amendement nr. 13 als voorgesteld door het Europees Parlement;
- het vierde streepje omvat (...) corruptie, ten nadele van de financiële belangen van de Europese Commissie of anderszins, en is expliciet in de tekst opgenomen om de ernst van dit strafbare feit te benadrukken;
- het vijfde streepje wil alle ernstige strafbare feiten omvatten die hoge opbrengsten kunnen opleveren. Om in deze context als „ernstig” te worden beschouwd, moet een strafbaar feit in aanmerking komen voor een zware gevangenisstraf overeenkomstig het nationale strafrecht. De Raad achtte het vooralsnog passend de lidstaten een bepaalde mate van flexibiliteit toe te staan bij de uitvoering van deze bepaling en bij de beoordeling van wat een zware gevangenisstraf is. De Commissie wordt echter verzocht binnen drie jaar na de inwerkingtreding een voorstel voor een richtlijn in te dienen tot wijziging van Richtlijn 91/308/EEG, zodat de onderhavige definitie wordt aangepast aan de definitie van ernstige criminaliteit in het Gezamenlijk Optreden van 3 december 1998 (98/699/JBZ). In die definitie worden ernstige strafbare feiten meer nauwkeurig omschreven in termen van de duur van de vrijheidsstraffen, die ieder die is schuldig bevonden aan het plegen van het strafbare feit, kan worden opgelegd.

Artikel 1, onder F, is gewijzigd om duidelijk te maken dat het niet de instellingen en personen zijn die onder deze richtlijn vallen, maar dat de uitgevoerde activiteiten voorwerp van toezicht zijn. In overweging 18 wordt duidelijk gemaakt dat deze bepaling niet moet worden uitgelegd als werden de lidstaten verplicht nieuwe autoriteiten in het leven te roepen of nieuwe verantwoordelijkheden op te dragen aan bestaande autoriteiten, en dat balies en andere zelfregulerende instanties voor zelfstandige beroepsbeoefenaars niet tot de „bevoegde autoriteiten” worden gerekend. Het gemeenschappelijk standpunt behelst daarom niet het door het Europees Parlement voorgestelde amendement nr. 14.

In artikel 2 bis zijn in de richtlijn wijzigingen aangebracht voor wat instellingen en personen betreft:

- Aan punt 3 is een nieuwe categorie, „belastingadviseurs” toegevoegd, waarbij het eerste deel van het door het Europees Parlement voorgestelde amendement nr. 16 in aanmerking is genomen. Het gemeenschappelijk standpunt handhaaft echter de door de Commissie voorgestelde structuur, waarin de beroepen van boekhoudkundig en fiscaal adviseur zijn gescheiden van de juridische beroepen; om deze reden is het door het Europees Parlement voorgestelde amendement nr. 15 er niet in opgenomen.

- Punt 5 is gewijzigd; advocaten vallen hieronder wanneer zij in een van de volgende twee functies deelnemen:
 - de eerste functie dekt bijstand, (...) bij de voorbereiding of uitvoering van transacties voor hun cliënt met betrekking tot een aantal gespecificeerde categorieën van activiteiten. De gespecificeerde categorieën vallen grotendeels samen met die welke de Commissie voorstelt, behalve dat er een nieuwe categorie is toegevoegd, namelijk het organiseren van inbreng die nodig is voor de oprichting, de exploitatie of het beheer van vennootschappen;
 - onder de tweede functie valt het optreden namens en voor de cliënt in enigerlei financiële of onroerendgoedtransactie.

De functie is wat de functie bijstand en advies betreft derhalve meer beperkt dan het optreden. Het gemeenschappelijk standpunt sluit het verstrekken van juridisch advies in de context van de procesvoering niet uit van de werkingssfeer van de richtlijn. Dit aspect valt onder artikel 6, lid 3, waar de lidstaten de keuze hebben, informatie die in de context van een rechtsgeding of in de loop van de verificatie van de rechtspositie voor hun cliënten is verkregen uit te sluiten van de verplichtingen tot informatie die bij de richtlijn worden gecreëerd (zie hierna). In het gemeenschappelijk standpunt zijn dus geen elementen van amendement nr. 16, als voorgesteld door het Europees Parlement, opgenomen.

- In punt 6, dat betrekking heeft op handelaren in goederen van grote waarde is de werkingssfeer versmald tot louter die gevallen waarin het witwassen van geld het meest waarschijnlijk is, dit om handelaren overdreven administratieve lasten te besparen. Aldus is aan de door de Commissie voorgestelde tekst toegevoegd dat de verplichtingen van de richtlijn alleen van toepassing zijn wanneer handelaren betalingen in contanten ontvangen van 15 000 EUR of meer. In het gemeenschappelijk standpunt zijn derhalve niet de amendementen nrs. 17, 18 en 19 verwerkt als voorgesteld door het Europees Parlement.
- Punt 7 van het Commissievoorstel is geschrapt, omdat het overbodig werd geacht.
- De punten 1, 2, 4 en 7 (punt 8 van het Commissievoorstel) blijven ongewijzigd ten opzichte van het Commissievoorstel. Amendement nr. 20 van het Europees Parlement is niet in het gemeenschappelijk standpunt verwerkt, aangezien de Raad het niet passend vindt de werkingssfeer van de richtlijn uit te breiden tot de in amendement nr. 20 genoemde ambtenaren.

Artikel 3, leden 1 en 2, van het gemeenschappelijk standpunt, waarbij alle instellingen en personen waarvoor de richtlijn geldt worden onderworpen aan de eisen in deze bepalingen, blijven ongewijzigd ten opzichte van het Commissievoorstel. De Raad is van mening dat de redactie van deze bepalingen voldoende flexibiliteit geeft om overdreven lasten met betrekking tot commerciële activiteiten te vermijden. Een vastgoedmakelaar zal bijvoorbeeld niet worden verplicht om overeenkomstig de richtlijn van iemand die louter vraagt naar de mogelijkheid van het huren als woning van een appartement of huis identificatie te verlangen, wanneer er geen reden is om de betrokkene van witwassen te verdenken. Derhalve zijn in het gemeenschappelijk standpunt niet de amendementen nrs. 21 en 22 verwerkt als voorgesteld door het Europees Parlement.

De bijlage, waarin de identificatieplicht voor financiële transacties op afstand wordt vastgesteld, en de verwijzing hiernaar in artikel 3, lid 2, in het Commissievoorstel zijn geschrapt. Deze eisen zijn thans uiteengezet in een nieuw artikel 3, lid 10 (zie hierna). Het schrappen van de bijlage betekent dat in het gemeenschappelijk standpunt amendement nr. 33 van het Europees Parlement is verwerkt.

In het gemeenschappelijk standpunt zijn de leden 3 en 4 van artikel 3 als voorgesteld door de Commissie, niet gewijzigd; deze leden zijn identiek met die van de bestaande richtlijn uit 1991; het door het Europees Parlement voorgestelde amendement is derhalve niet opgenomen in het gemeenschappelijk standpunt.

De bepalingen betreffende casino's zijn uiteengezet in een nieuw artikel 3, lid 5. Deze bepaling is een combinatie van het Commissievoorstel en amendement nr. 25 van het Europees Parlement. De tekst maakt duidelijk dat er identificatieplicht bestaat wanneer een cliënt een casino betreedt, of wanneer een cliënt contant betaalt voor de aankoop van speelpenningen met een waarde van 2 500 EUR of meer, dan wel speelpenningen inruilt voor een casinocheque van die waarde. In het gemeenschappelijk standpunt is derhalve amendement nr. 25 als voorgesteld door het Europees Parlement inhoudelijk verwerkt.

Artikel 3, leden 6 en 7 (Artikel 3, leden 5 en 6, van het Commissievoorstel) blijven ten opzichte van het Commissievoorstel ongewijzigd.

In artikel 3, lid 8 (Artikel 3, lid 7, in het Commissievoorstel) wordt de vrijstelling van de identificatieplicht uitgebreid tot een kredietinstelling of financiële instelling in een derde land, hetgeen volgens de betrokken lidstaten verplichtingen oplegt die gelijkwaardig zijn aan die van de onderhavige richtlijn. De Raad is van mening dat het geven van een uitvoerige beschrijving van de eisen die dergelijke lidstaten in dit opzicht moeten stellen, de tekst onaanvaardbaar star zou maken, en het in aanmerking nemen van toekomstige ontwikkelingen zou bemoeilijken. Er zij echter opgemerkt dat de Raad van mening is dat om alle discrepanties uit de weg te gaan de wijze waarop de lidstaten deze bepaling toe passen kan worden besproken in het Contactcomité dat bij de richtlijn van 1991 is ingesteld.

Artikel 3, lid 9 (Artikel 3, lid 8, in het Commissievoorstel) blijft ten opzichte van het Commissievoorstel ongewijzigd.

De nieuwe bepaling in artikel 3, lid 10, komt in de plaats van de eisen die aanvankelijk waren uiteengezet in de bijlage bij het Commissievoorstel. Deze bepaling geeft de doelstelling van de maatregelen aan, namelijk dat de onder deze richtlijn vallende instellingen en personen specifieke en adequate identificatiemaatregelen nemen ter compensatie van het grotere witwasrisico dat ontstaat in geval van transacties op afstand. Er worden voorbeelden gegeven van de inhoud van dergelijke maatregelen, bijvoorbeeld de eis dat de eerste betaling van de transacties geschiedt op een rekening die op naam van de cliënt bij een onder deze richtlijn vallende kredietinstelling is geopend; het Europees Parlement doet in amendement nr. 23 hetzelfde voorstel. De Raad is van mening dat de redactie van het gemeenschappelijk standpunt de benodigde flexibiliteit optimaal waarborgt, en zowel de betrokken autoriteiten als de instellingen en personen in staat stelt met de toekomstige ontwikkelingen op het gebied van elektronische financiële diensten, bijvoorbeeld de elektronische handtekening, rekening te houden. Zoals het Europees Parlement in amendement nr. 23 voorstelt, wordt bepaald dat de interne controleprocedures van artikel 11, lid 1, deze maatregelen specifiek in aanmerking nemen. Derhalve wordt in het gemeenschappelijk standpunt amendement nr. 23 als voorgesteld door het Europees Parlement, gedeeltelijk verwerkt.

Het gemeenschappelijk standpunt behelst in een ietwat andere redactie de technische wijzigingen in de artikelen 4, 5, 8 en 10 als voorgesteld door de Commissie. Derhalve is amendement nr. 28 als voorgesteld door het Europees Parlement niet in het gemeenschappelijk standpunt opgenomen.

Artikel 6, lid 3, is gewijzigd ten opzichte van het Commissievoorstel. Er zijn in de redactie van de eerste alinea kleine wijzigingen aangebracht om de tekst te verduidelijken.

De tweede alinea, waarin de lidstaten de optie krijgen bepaalde beroepen vrij te stellen van de informatieplichtingen van artikel 6, lid 1, is uitgebreid qua werkingssfeer. Onder de bepaling vallen nu bedrijfsrevisoren, externe accountants en belastingadviseurs, en wel om de redenen die zijn uiteengezet in overweging 19. Tevens vallen onder deze bepaling inlichtingen die niet alleen in verband met een rechtsgeding worden ontvangen, maar ook bij het bepalen van de rechtspositie van een cliënt. Ten slotte is een aantal wijzigingen in de redactie aangebracht om duidelijk te maken dat de bepaling betrekking heeft op alle aspecten van een rechtsgeding. De laatste zin van de tweede alinea in het Commissievoorstel, waarin een afwijking van deze optie voorkomt, is geschrapt zoals het Europees Parlement voorstelde in amendement nr. 26. In het gemeenschappelijk standpunt is derhalve amendement nr. 26 als voorgesteld door het Europees Parlement ten dele opgenomen.

Artikel 6, lid 4, blijft ongewijzigd ten opzichte van het Commissievoorstel, dat op zijn beurt ongewijzigd is ten opzichte van de redactie van de laatste zin van artikel 6 in de bestaande richtlijn uit 1991. In het gemeenschappelijk standpunt is derhalve amendement nr. 27 als voorgesteld door het Europees Parlement, niet opgenomen.

De artikelen 7 en 9 zijn ten opzichte van het Commissievoorstel, afgezien van een kleine technische wijziging in de redactie van artikel 9, niet gewijzigd. In het gemeenschappelijk standpunt is derhalve amendement nr. 29 als voorgesteld door het Europees Parlement, niet opgenomen.

Artikel 11 is ten opzichte van het Commissievoorstel gewijzigd. De categorieën personen en instellingen die onder de bepaling vallen, blijven ongewijzigd, maar in het gemeenschappelijk standpunt wordt

een zin toegevoegd, waardoor duidelijk wordt op wie de verplichting van de eerste alinea van artikel 11, lid 1, rust. Het gemeenschappelijk standpunt omvat thans een nieuwe tweede alinea, als voorgesteld door het Europees Parlement. In het gemeenschappelijk standpunt is derhalve amendement nr. 30, als voorgesteld door het Europees Parlement, ten dele opgenomen.

De Raad heeft ervoor gekozen artikel 12 te handhaven in dezelfde vorm als in de richtlijn uit 1991, doch slechts een technische wijziging in te voeren, die noodzakelijk is geworden door de uitbreiding van de werkingssfeer van de richtlijn. De Raad is van mening dat aangelegenheden die betrekking hebben op de uitwisseling van informatie en samenwerking tussen de Commissie (OLAF) en de nationale autoriteiten, niet in de onderhavige richtlijn moeten worden geregeld, en heeft de Commissie om een nieuw voorstel verzocht betreffende deze aangelegenheden. Derhalve zijn in het gemeenschappelijk standpunt niet de amendementen nrs. 31 en 32 als voorgesteld door het Europees Parlement, opgenomen.

De overwegingen zijn aangepast ingevolge de wijzigingen die in het Commissievoorstel zijn aangebracht, en om aan te sluiten bij Richtsnoer nr. 10 van het Interinstitutioneel Akkoord van 22 december 1998 betreffende de gemeenschappelijke richtsnoeren voor de redactionele kwaliteit van de communautaire wetgeving (PB C 73 van 17.3.1999, blz. 1). Onder deze overwegingen zijn de amendementen nrs. 3 en 34 als voorgesteld door het Europees Parlement wel opgenomen, de amendementen nrs. 1, 41, 4, 5, 7, 45 en 35 niet.

IV. CONCLUSIE

De Raad is van mening dat alle amendementen op het Commissievoorstel volledig aansluiten bij de doelstellingen van de richtlijn. Daar waar in het gemeenschappelijk standpunt het Commissievoorstel is gewijzigd, is dit gedaan om de werkingssfeer van de richtlijn uit te breiden en daardoor doeltreffender te maken, en daarbij de noodzaak de rechten van het individu op verdediging of vertegenwoordiging in of verifiëring van zijn rechtspositie te waarborgen niet uit het oog te verliezen. De Raad is van mening dat de aldus gewijzigde richtlijn een belangrijk wapen zal vormen in de bestrijding van het witwassen van geld.
